

РЕШЕНИЕ

№ 610

гр. София, 07.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 11-ТИ ТЪРГОВСКИ в публично заседание на двадесет и седми септември, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Бистра Николова

Членове: Тодор Тодоров
Милен Василев

при участието на секретаря Мария Ив. Крайнова
като разгледа докладваното от Бистра Николова Въззивно търговско дело № 20211001000844 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 258 от ГПК .

С решение от 13.04.2021 г., заведено с № 260626/14.04.21 г. по т. дело № 961/19 г. СГС , ТО , VI – 14 състав е осъдил „Техноеуропа“ ЕООД София, ЕИК 201714377 да заплати на „ЧЕЗ Разпределение България“ АД с ЕИК 130277958 сумата от 56 146, 80 лева, съставляваща платена цена за доставени стоки, които не отговарят на уговорените в договора и приложенията към него условия за опаковка и технически/работни характеристики, съгласно Договор № 17-445/11.10.2017 г. на основание чл. 5.3, т.3, представляващи сбора от сумите по следните фактури: № 0000004337 от 9.1.2018 на стойност 13 410,00 лева; № 0000004237 от 5.12.2017 на стойност 399,60 лева; № 0000004347 от 10.1.2018 г. на стойност 8 040,00 лева; № 0000004245 от 8.12.2017г. на стойност 88,80 лева; № ***** от 10.1.2018 г. на стойност 3 840,00 лева; № 0000004244 от 8.12.2017 г. на стойност 177,60 лева; № 0000004326 от 5.1.2018г. на стойност 7 440,00 лева; № 0000004277 от 13.12.2017 г. на стойност 44,40 лева; № ***** от 6.12.2017 г. на стойност 133,20 лева; № 0000004338 от 9.1.2018г. на стойност 720,00 лева; № ***** от 5.12.2017 г. на стойност 1 065,60 лева; № 000004352 от 10.1.2018 г. на стойност 810,00 лева; № 0000004268 от 11.12.2017 г. на стойност 1198, 80 лева; № 0000004340 от 9.1.2018 г. на стойност 7 320,00 лева; № 0000004301 от 21.12.2017 г. на стойност 1 320,00 лева; № 0000004348 от 10.1.2018 г. на стойност 3 150,00 лева; № 0000004261 от 8.12.2017 г. на стойност 1 110,00 лева; № 000004352 от 10.1.2018 г. на стойност 1 470,00 лева; №

0000004327 от 5.1.2018 г. на стойност 3 210,00 лева; № 0000004252 от 6.12.2017 г. на стойност 1198, 80 лева, ведно със законната лихва върху сумата от 56 146, 80 лева, считано от 22.05.2019 г. до окончателното плащане. Осъдил е ответника да заплати на ищеца направените по делото разноски в размер на 3235,87 лева.

Недоволен от горното решение е останал ответникът в първоинстанционното производство „Техноеуропа“ ЕООД София, който го обжалва в срок с оплаквания за незаконосъобразност и необоснованост. Въззивникът излага, че между страните по делото е сключен договор за търговска продажба, в резултат на валидно проведена от ищеца обществена поръчка, по т.6 от същата - „Доставка на инструменти за осветление“. Сочи, че съгласно договорните клаузи доставката на стоките се осъществява въз основа на поръчка, генерирана от SAP системата на възложителя и съдържаща данни за вида, количеството, качеството, техническите параметри и цената на стоките, които следва да бъдат доставени в посочения в поръчката склад на възложителя. Излага, че съгласно договорните клаузи цената на доставените стоки следва да бъде заплатена в срок от 60 дни след доставка, при представяне на изчерпателно изброените в договора документи. Поддържа, че е доставил в срок всички заявени от възложителя стоки по вид, количество и качество. Навежда доводи за необоснованост на извода на съда, че доставените и заплатени от купувача стоки са страдали от скрити и явни недостатъци, за които доставчикът е бил уведомен своевременно по надлежния ред. Твърди, че доставките са осъществени в периода 05.12.2017г. - 10.02.2018 г., а цената на получените стоки е заплатена от купувача в периода месец февруари - месец март 2018 г. - т.е. в срок от 30 дни след вяска от доставките. Излага, че тридесет дневния срок е достатъчно продължителен, поради което същият е обосновал възможността на получателя да изпълни задължението си задължение по чл. 5 ал.1 и чл. 5 ал.2 от договор за преглед на стоката за съответствието ѝ с уговореното качество. Твърди, че непровеждането на входящ контрол и преглед на доставените стоки в срок от шест месеца от тяхното получаване се приравнява на мълчаливо волеизявление за тяхното приемане, съобразно правилата на чл. 195-197 от ЗЗД и чл. 324 от ТЗ. Излага, че по делото не се ангажирани доказателства, установяващи, че в момента на получаване на стоката купувачът е прегледал същата е и уведомил продавача за липса на опаковка или нарушена такава или за липса на стоки. Инвокира оплакване за липса на доказателства, установяващи, че прегледаните от вещите лица стоки са именно доставените от ответника. Сочи, че при постановяване на решението съдът не е съобразил разпоредите на чл. 303а и чл. 324 от ТЗ и установените в тях рекламационни срокове. Моли съда да отмени обжалваното решение и да отхвърли предявения иск.

Въззиваемият „ЧЕЗ Разпределение България“ АД изразява становище за неоснователност на въззивната жалба. Излага, че в доклада по делото, изготвен в хода на първоинстанционното производство в тежест на ответника е възложено задължението за установяване на факта, че е доставил процесните стоки по вид, количество и качество, съответстващо на уговореното в договора. Сочи, че ответникът не е възразил срещу така

разпределената му доказателствена тежест, но не е успял да проведе пълно и главно доказване на сочените факти. Твърди, че не носи доказателствена тежест за установяване на лошото качество на стоките, доколкото твърденията му съставляват отрицателни факти. Излага, че е уведомявал многократно доставчика за констатираните недостатъци на стоките, но последният не е предприел никакви действия за тяхното отстраняване. Поддържа, че към процесните отношения намират приложение разпоредите на Закона за обществените поръчки, който съдържа изрична зара за промяна на страните и предмета на облигационното отношение. Моли съда да потвърди обжалваното решение.

След преценка на събраните по делото доказателства, съдът приема за установено следното:

Производството пред първоинстанционния съд е образувано по искова молба от „ЧЕЗ Разпределение България“ АД срещу „Техноеуропа“ ЕООД София за заплащане на сумата 56 146, 80 лева, съставляваща платена цена за доставени стоки, които не отговарят на уговорените в договора и приложенията към него условия за опаковка и технически/работни характеристики, съгласно Договор № 17-445/11.10.2017 г. на основание чл.5.3, т.3, представляващи сбора от сумите по следните фактури: № 0000004337 от 9.1.2018 на стойност 13 410,00 лева; № 0000004237 от 5.12.2017 на стойност 399,60 лева; № 0000004347 от 10.1.2018 г. на стойност 8 040,00 лева; № 0000004245 от 8.12.2017г. на стойност 88,80 лева; № ***** от 10.1.2018 г. на стойност 3 840,00 лева; № 0000004244 от 8.12.2017 г. на стойност 177,60 лева; № 0000004326 от 5.1.2018г. на стойност 7 440,00 лева; № 0000004277 от 13.12.2017 г. на стойност 44,40 лева; № ***** от 6.12.2017 г. на стойност 133,20 лева; № 0000004338 от 9.1.2018г. на стойност 720,00 лева; № ***** от 5.12.2017 г. на стойност 1 065,60 лева; № 000004352 от 10.1.2018 г. на стойност 810,00 лева; № 0000004268 от 11.12.2017 г. на стойност 1198, 80 лева; № 0000004340 от 9.1.2018 г. на стойност 7 320,00 лева; № 0000004301 от 21.12.2017 г. на стойност 1 320,00 лева; № 0000004348 от 10.1.2018 г. на стойност 3 150,00 лева; № 0000004261 от 8.12.2017 г. на стойност 1 110,00 лева; № 000004352 от 10.1.2018 г. на стойност 1 470,00 лева; № 0000004327 от 5.1.2018 г. на стойност 3 210,00 лева; № 0000004252 от 6.12.2017 г. на стойност 1198, 80 лева, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на предявяване на исквата молба в съда до окончателното ѝ изплащане и направените по делото разноски.

Между страните по делото не се спори, а и от представените пред първоинстанционния съд писмени доказателства се установява, че на 10.11.2017 г. същите са сключили договор за доставка № 17-445/10.11.2017 г. по силата на който ответникът - продавач се е задължил да достави на ищеца - купувач описаните в договора стоки по вид и количество, описани в приложение №3 към договора, и с технически характеристики, посочени конкретно в приложение № 2 към договора. Безспорно е и обстоятелството, че договорът е сключен в резултат на обявена и проведена от ищеца обществена поръчка с предмет „Доставка на инструменти за осветление“ по позиция 6 от същата. Между страните

по делото е безспорно и обстоятелството, че в периода 05.12.2017г. - 10.02.2018 г. ищецът е осъществил доставката на посочените в договора различни видове инструменти за осветление, опасни конкретно по вид и цена в процесните двадесет боря фактури. От заключението на изслушаната пред първоинстанционния съд съдебно- счетоводна експертиза се установява, че процесните двадесет фактури са осчетоводени по надлежния ред в счетоводствата на двете дружества. Същите са включени в дневниците за покупки по ЗДДС на ищеца по същите е ползван данъчен кредит. Вещото лице е установило наличието на плащане в полза на ответника по всички издадени от ответника фактури, на обща стойност 56 146, 80 лева , като плащанията са осъществени в периода месец 03.02.2018 г. – 11.03.2108 г.

С оглед на горната фактическа установеност основното спорно обстоятелство пред настоящата инстанция е съответствали ли са така доставените от ответника стоки на уговореното в договора качество и обезпечавало ли е същото възможността за тяхната употреба съобразно тяхното обичайно предназначение, предвид доводите на въззивника за липса на доказателства за тяхната негодност и некачественост, както и упражнението ли е рекламационното право на ищеца за връщане на цената в установените срокове, предвид доводите на въззивника за приложимост на нормата на чл. 324 от ТЗ, съгласно която купувачът дължи преглед на стоката и следва да наведе възражение за недостатъци в момента на нейното получаване, както и за нарушение на нормата на чл. 303а от ТЗ при постановяване на процесното решение.

От представения по делото констативен протокол от 17.07.2018 г. се установява че комисия , назначена от възложителя е извършила преглед за качеството на получените стоки по чл. 5 ал.2 от договора. В протокола са обактивирани констатации за несъответствие с техническите параметри на три вида стоки, получени по договора - „Лампа челна с ластик“, „Прожектор 12/230 W, 5 W“, както и „Фар боен, за автомобил,подвижен 55W“, като установените несъответствия и отклонения са подробно описани в протокола. Същият е съставен съгласно изискванията на чл. 5 ал. 2 от договора за доставка, и носи подписите на членовете на комисията, назначена от възложителя, като под същият липсват подписи на представител на доставчика. Така съставеният протокол е изпратен на въззивника с писмо изх. № СО.DOC - 8838/20.07.2018 г. Видно от представения по делото отговор, изпълнителят е възразил, че доставените от него стоки отговарят на всички изисквания за качество, установени от договора. Предвид липсата на замяна на стоките и на основание чл. 5 ал.3 и ал.4 от договора, с констативен протокол от 10.08.2018 г. възложителят е установил, че в определения от протокола от 17.07.2018 г. тридесет дневен срок изпълнителят не е отстранил недостатъците, с оглед на което е поканил същият да възстанови тяхната стойност в тридесет дневен срок от получаване на същия.

От заключението на изслушаната в хода на първоинстанционното производство съдебно - техническа експертиза се установява, че стоките, описани в констативния протокол от 17.07.2018 г. са доставени на ищеца с опаковки, върху които липсва описание

на техните технически характеристики, знакът „СЕ“, както и трайна маркировка. Видно от заключението, в доставените от въззивника „Лампа челна с ластик“ липсва отражател от огледална ламарина, като доставеният модел не съответства на заданието по обществената поръчка. При доставените три вида прожектори също е налице несъответствие с параметрите, заложи от договора за обществена поръчка – доставеното зарядно устройство е за 5V постоянен ток, при 12 V, определени в договора за обществена поръчка. Върху доставения прожектор с маркировка СЕ липсва посочена степен на защита. Установява се от заключението, че върху корпуса на доставения без опаковка боен фар за автомобил липсват данни за произход, съответствие и технически параметри. Въз основа на констатациите вещото лице е формирало категоричен извод за липса на съответствие на доставените три вида стоки със заложените в обществената поръчка техни параметри и характеристики, както и за истинност на установеното от комисията на възложителя в представените по делото констативни протоколи.

С оглед на изложеното настоящата инстанция намира за неоснователни доводите във въззивната жалба за липса на доказателства за некачественост на доставените по договора стоки. Видно от устните обяснения на вещото лице в съдебно заседание, заключението е изготвено след преглед на стоките, находящ се в складовете на възложителя в гр. Левски. По делото не са наведени твърдения, а и липсват доказателства възложителят да е разполагал в склада си или да е закупил от друг доставчик стоки от същия вид, а и всеки подобен договор би следвало да бъде сключен в резултата на нова обществена поръчка. Обстоятелството, че вещото лице е извършило проверка за съответствие единствено на стоките, находящ се в склада на възложителя в гр. Левски не може да промени горния извод, тъй като въззивникът не е навел твърдение и не е ангажирал доказателства, че е доставял в различните складове стоки от различни партии, производители и с нееднакви технически характеристики, въпреки единните изисквания, заложи в договора за обществена поръчка.

Настоящата инстанция намира за неоснователни доводите на въззивника за несвоевременност на възражението за недостатъци на стоките и за навеждането му в нарушение на разпоредбите на чл. 303а и чл. 324 от ТЗ, досежно сроковете за неговото отправяне. Отношенията между страните са възникнали и са се развили в резултат на валидно проведена и приключила процедура за възлагане на обществена поръчка с предмет доставка на стоки, поради което и предвид търговското качество на двете страни по договора за доставка, отношенията между същите се регламентират от правилата на Търговския закон. Съгласно разпоредбата на чл. 324 от ТЗ купувачът трябва да прегледа стоката и ако не отговаря на изискванията, да уведоми незабавно продавача. Ако купувачът не направи това, стоката се смята одобрена като съответстваща на изискванията, освен за скрити недостатъци. Разпоредбата е диспозитивна по своя характер и дава възможност на страните по облигационното правоотношение да се отклонят от нейните предписания както досежно срока за изпълнение на задължението за преглед на стоката, така и чрез уговаряне на срок за уведомяване на продавача за констатираните недостатъци. В настоящия случай клаузата на чл. 5 ал. 2 от договора, съгласно която възложителят провежда входящ контрол

за качество и съответствието и изискванията на договора, за което изготвя протокол не предвижда срок за неговото осъществяване. Съгласно клаузата на чл. 5 ал. 1 от договора възложителят се е задължил да осигури лице, което да присъства при приемането на стоката в склада и да подпише от негово име приемо - предавателен протокол по чл. 1.3 от договора.

Систематичното и граматическото тълкуване на двете клаузи обосновава извода, че протоколът, изготвен в резултат на входящия контрол за качество по чл. 5 ал. 2 от договора следва по време приемането на стоката по силата на приемо - предавателния протокол по чл. 5 ал.1 . Горното следва от количеството на доставената стока, и от уговорените множество различни места на доставка. С оглед на изложеното, съдът намира, по силата на чл. 5 ал. 1 от договора страните са се задължили да удостоверят единствено доставката и приемането на стоката в уговореното място в заявените количества, но същата не предвижда задължение на възложителя да осъществи незабавно входящ контрол за качество на същата. Възможността за преглед на стоката за съответствие по качество и технически изисквания е уговорена изрично в клаузата на чл. 5 ал. 2 от договора, която не предвижда срок за неговото осъществяване. С оглед на това констативният протокол от 17.07.2018 г. , съставен по реда на чл. 5 ал. 2 от договора не се явява в нарушение на чл. 324 от ТЗ, предвид изцяло диспозитивния характер на разпоредбата и уговореното в договора отклонение от нейното съдържание.

Нормата на чл. 303а ТЗ, на която се позовава въззивникът е неприложима към процесните отношения. Съгласно същата, страните по търговска сделка могат да договорят срок за изпълнение на парично задължение не повече от 60 дни. Съобразно ал.3 на същата разпоредба ако не е уговорен срок за плащане, паричното задължение трябва да бъде изпълнено в 14-дневен срок от получаване на фактура или на друга покана за плащане ,а съгласно нормата ал. 4 когато договорът или закон предвижда преглеждане или приемане на стоката или услугата, срокът по ал. 3 започва да тече от приемането или от приключването на преглеждането, ако фактурата или поканата за плащане са получени преди това. Срокът за преглеждане или приемане е 14 дни от получаване на стоката или услугата. По изключение може да бъде договорен по-дълъг срок за преглеждане или приемане, когато това се налага от естеството на стоката или услугата или по друга важна причина. В настоящия случай в клаузата на чл. 2.2 от договора страните са уговорили 60 дневен срок за изпълнение на задължението на купувача за заплащане на цената на доставените стоки, поради което и сроковете, установени в нормата на чл. 303а ал.4 вр. ал.3 от ТЗ са неприложими спрямо процесните отношения.

По делото не са ангажирани доказателства относно извършено от страна на ответника връщане на исковата сума, представляваща получена от него цена на доставените некачествени стоки по процесните фактури. С оглед на това предявеният иск за връщане на получената сума се явява основателен и следва да бъде уважен до размера на стойността по процесните фактури, посочен в исковата молба.

Поради съвпадение на фактическите и правни констатации на двете инстанции,

решението на първоинстанционния съд следва да бъде потвърдено.

На основание чл. 78 ал. 1 вр. ал.8 от ГПК въззивникът следва да заплати на въззиваемия направените пред настоящата инстанция разноски в размер на 360 лева - юрисконсултско възнаграждение.

Водим от гореизложеното, съдът,

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение от 13.04.2021 г., заведено с № 260626/14.04.21 г. по т. дело № 961/19 г. СГС, ТО, VI – 14 състав .

ОСЪЖДА „Техноеуропа“ ЕООД София, ЕИК 201714377 „ЧЕЗ Разпределение България“ АД София, ЕИК 130277958 направените пред настоящата инстанция разноски в размер на 360 лева .

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в едномесечен срок от връчването му страните при условията на чл.280 от ГПК пред ВКС.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____